

relse i efteråret efter indkomståret for det helt overvejende antal skatteydere bliver det endelige resultat.

Udvalget fremhævede endvidere, at der bør være hjemmel til, at slutopgøret kan foretages foreløbig på grundlag af selvangivelsen, således at tidspunktet for det ordinære slutopgør for en skatteyder ikke berøres af, at en beslutning om hans skatteansættelse eventuelt udskydes.

Forslag herom er optaget i et samtidig fremsat ændringsforslag til udskrivningslovens § 12.

De hidtil gældende frister for ligningskommissionens virke — den foreløbige ligning — har været følgende:

Indtil 1970: 31/3 i slutligningsåret.

Fra 1970-1971: 15/6 i slutligningsåret.

Fra 1972: 15/7 i slutligningsåret.

Fristerne for skatterådets arbejde — den endelige ligning og klagebehandling — har hidtil været følgende:

Indtil skatteåret 1964/65: 31/8 i slutligningsåret.

Fra 1965/66 - 1970: 30/11 i slutligningsåret, men med hjemmel til fristforlængelse (normalt til 31/3 i året efter).

Fra 1970: 31/3 i året efter slutligningsåret.

Udviklingen i disse frister viser, at der efterhånden er sket en udskydelse af afslutningen af ligningsarbejdet. Overgangen til kildeskat har skabt forventninger hos skatteyderne om en hurtig og endelig opgørelse af skattemellemværendet og synes derfor at stille krav om en stramning af ligningsfristerne.

En etledsligning med den 31. marts som ligningsfrist vil i ekstreme tilfælde betyde, at en skatteyder først den 31. marts, dvs. godt et år efter selvangivelsens indgivelse, modtager meddelelse om en eventuel forhøjelse af indkomsten.

Hensynet til skatteyderne taler således for så stram en tidsfrist som muligt. Det foreslås derfor, at tidsfristen sættes til udløbet af det kalenderår, der følger umiddelbart efter det indkomstår, som ansættelsen vedrører.

For en sådan tidsfrist taler endvidere, at arbejdet med revisionen i statsligt regi skal kunne påbegyndes så tidligt som muligt. Der vil dog kunne forekomme tilfælde, hvor det skønnes rimeligt, at ligningskommissionen bemyndiges til at foretage ansættelser efter fristens udløb. Der er i § 15, stk. 2, hjemmel hertil.

Man finder det endvidere rigtigt, at de klager, der indgives til ligningskommissionen inden 31. december, kan behandles af ligningskommissionen frem til 1. april det følgende år.

Til § 6.

Som anført i de indledende bemærkninger gælder der i København og Frederiksberg en del særordninger for ligningsarbejdet, der med hjemmel i statskattelovens § 17 er nedfældet i kgl. anordninger.

Ved nærværende lovforslag foreslås § 17 ophævet, hvilket indebærer, at anordningerne bortfalder.

Der findes ikke anledning til at bibeholde særordningen for Frederiksberg kommune.

Under hensyn til Københavns kommunes størrelse stilles der forslag om, at ministeren for skatter og afgifter bemyndiges til at fastsætte afvigende regler for ligningskommissionens organisation i København.

Kapitel 2.

Påklage til skatterådet.

Bestemmelserne i dette kapitel træder i stedet for statskattelovens §§ 26-30 og ligningslovens § 31 A.

Til § 7.

Ved bestemmelsen etableres skatterådene som klageinstans for ligningskommissionernes ansættelser.

Til § 8.

I forbindelse med kommunalreformen i 1970 blev finansministeren ved ligningslovens § 31 A bemyndiget til at nyindele landet i skattekredse samt til senere at ændre inddelingen, hvis der skete ændringer i den kommunale og amtskommunale inddeling, eller hvis befolkningsudviklingen inden for amtskommunen talte derfor. Landet er i dag inddelt i 65 skattekredse.

Efter forslaget ophæves den tidligere formulering og erstattes af en bestemmelse, der indeholder en almindelig bemyndigelse for ministeren til at inddele landet i skattekredse.

I medfør af forslagets § 34 gælder det, at et skatterådsmedlem ikke samtidig kan være medlem af eller stedfortræder i en ligningskommission, ligningsrådet eller landsskatteretten.

Man har ikke skønnet det nødvendigt at opretholde den nuværende bestemmelse, hvorefter samtlige 5 medlemmer skal deltage i afgørelsen, men har fundet det tilstrækkeligt, at 3 medlemmer deltager i afgørelsen.

Bestemmelserne i *stk. 6 og 7* svarer til forslagets § 1, stk. 6 og 7 om medlemmer af ligningskommissioner.

Bestemmelsen i *stk. 8* indeholder hjemmel til at fastsætte en for samtlige skatteråd fælles forret-